

Predmet C-496/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

25. lipnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Commissione tributaria regionale della Campania (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

29. rujna 2017.

Tužitelj i žalitelj:

Antonio Capaldo SpA

Tuženik i druga strana u postupku:

Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno (Italija)

[omissis]

LA COMMISSIONE TRIBUTARIA REGIONALE

[omissis]

DI CAMPANIA SEZ. STACCATA DI SALERNO

(Okružni
porezni sud
za
Kampaniju,
Izdvojeno
vijeće u
Salernu,
V. vijeće,
Italija)

[omissis]

[omissis]

donosi sljedeće

RJEŠENJE

o žalbi br. 8959/2015

podnesenoj 7.9.2015.

protiv presude br. 940/2015 Sez: 14, koju je donijela Commissione Tributaria Provinciale di Salerno (Općinski porezni sud u Salerno, Italija)

protiv:

AGENZIA DOGANE UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO (Agencija za carine i monopole, Carinski ured u Salerno, Italija)

koju je podnio žalitelj:

društvo ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[omissis]

zastupano po:

ODVJETNICI M. ROSARIJI SALZANO

S ODVJETNIKOM GIORDANOM P. DE ROSAOM

[omissis]

Pobijani akti:

ISPRAVAK RJEŠENJA br. N 5984 CARINE - CARINSKE PRISTOJBE

ISPRAVAK RJEŠENJA br. N 5984 CARINE - PDV NA UVOZ

ISPRAVAK RJEŠENJA br. N 5988 CARINE - CARINSKE PRISTOJBE

o žalbi br. 10157/2015

podnesenoj 16.10.2015.

protiv presude br. 3675/2015 Sez: 10, koju je donijela Commissione Tributaria Provinciale di Salerno (Općinski porezni sud u Salerno)

protiv:

društva ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[orig. str. 2.]

[omissis]

zastupano po:

MARIJI ROSARIJI SALZANO, PIERLUIGIJU GIORDANU DOMENICU DE ROSI [omissis]

koju je podnio žalitelj:

AGENCIJA ZA CARINE I MONOPOLE, CARINSKI URED U SALERNU

Pobijani akti:

ZAHTJEV ZA REVIZIJU UTVRĐENJA br. PROTOKOLA 35873/2014
CARINE - CARINSKE PRISTOJBE

ZAHTJEV ZA REVIZIJU UTVRĐENJA br. PROTOKOLA 35873/2014
CARINE - PDV NA UVOZ

o žalbi br. 10162/2015

podnesenoj 16.10.2015.

protiv presude br. 2413/2015 Sez: 2, koju je donijela Commissione Tributaria Provinciale di Salerno (Općinski porezni sud u Salerno)

protiv:

AGENCIJE ZA CARINE I MONOPOLE, CARINSKI URED U SALERNU

koju je podnio žalitelj:

društvo ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[omissis]

zastupano po:

ODVJETNICI MARIJI ROSARIJI SALZANO

ODVJETNIKU PIERLUIGIJU GIORDANU

[omissis]

Pobijani akti:

RJEŠENJE O UTVRĐENJU OBVEZE br. PROTOKOLA N. 1297/14 CARINE -
CARINSKE PRISTOJBE RJEŠENJE O UTVRĐENJU OBVEZE
br. PROTOKOLA N. 1297/14 CARINE PDV NA UVOZ

[orig. str. 3.]

Tijek postupka

1. Tužbom podnesenom u roku i u odgovarajućem obliku, društvo „A. Capaldo” s.p.a., koje zastupaju osobe navedene u aktima, pobijalo je pred Commissione Tributaria Provinciale Salerno (Općinski porezni sud u Salerno) odluke kojima se odbijaju zahtjevi za reviziju carinskih deklaracija IMA br. 1937S od 24.2.2011. i IMA br. 1993C od 25.2.2011.
2. U prilog svojoj tužbi, društvo činjenično pojašnjava da je iz Kine uvezlo „sjenice” koje se dijelom sastoje od željezne konstrukcije, a dijelom od aluminijske konstrukcije, koje su pogrešno deklarirane pod tarifnim brojem 6306120000 (kojim je propisana carinska stopa od 12 %).

Na temelju unutarnje *revizije* koju je provelo društvo za carinsko savjetovanje, međutim, *utvrđeno je* da tarifni broj koji je dodijeljen sjenici o kojoj je riječ nije bio ispravan zbog toga što je sjenica sa željeznom konstrukcijom navodno trebala biti razvrstana pod tarifni broj 7308909900 (za koji je propisana nulta carinska stopa, dok je sjenice s aluminijskom konstrukcijom *u teoriji* trebalo razvrstati pod tarifni broj 7610909900, s carinskom stopom od 6 %).

Stoga je navedeno društvo podnijelo dva zahtjeva za reviziju uvoznih deklaracija na koje se postupci odnose, kojima je zatražilo promjenu tarifnog broja, a jednim od tih zahtjeva i povrat preplaćenih iznosa s osnove carinskih pristojbi i PDV-a.

3. Pobijanim odlukama, Carinski ured odbio je navedene zahtjeve te je u tu svrhu pojasnio:
 - (a) da, s obzirom na napomene s objašnjenjem Nomenklature carinske tarife (odsjek IX., tarifni broj 6306, točka (4), dodijeljeni tarifni broj treba smatrati ispravnim;
 - (b) da se ne primjenjuje pravilo 3. „Općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature” jer je proizvod o kojem je riječ bio „posebno naveden u carinskoj tarifi”.
4. Pozivajući se na zakonodavstvo Zajednice i nacionalne odredbe o reviziji utvrđenja i navodeći načela koja se primjenjuju u području carinskog razvrstavanja proizvoda, društvo se žalilo na pravnu nezakonitost pobijanih akata te je u tu svrhu kritički zaključilo:
 - (a) da se tarifni broj 6306120000 koji je deklariran u trenutku uvoza sjenice (kao što je to bilo lako utvrditi iz TARIC-a kojoj se može pristupiti na internetskim stranicama Agencije za carine i monopole), odnosio [orig. str. 4.] na: „*Cerade, nadstrešnice i tende za sunce; šatori; jedra za plovila, daske za jedrenje ili suhozemna vozila; proizvodi za kampiranje*”;

(b) da je, stoga, trebalo biti očito da je počinjena pogreška jer sjenice nisu ni cerade, ni tende, ni šatori ni proizvodi za kampiranje;

(c) da, osim toga, suprotno onomu što tvrdi Carinski ured, sjenice nisu bile posebno navedene u carinskoj tarifi, jer, naime, ne postoji poseban tarifni broj koji se na njih odnosi;

(d) da su, u praksi, sjenice „mješoviti” proizvodi jer se sastoje od nosive konstrukcije od željeza/čelika ili aluminija i pokrova od tkanine pa je zato riječ o složenoj strukturi (d1) koja se sastoji od prave potporne konstrukcije kao nosivog elementa pokrova koja je (d2) u ekonomskom smislu, kao što proizlazi iz priložene dokumentacije, trebala imati prednost nad pokrovom (s obzirom na to da, u pravilu, trošak željezne/čelične konstrukcije iznosi više od 60 % vrijednosti sjenice, a trošak aluminijske konstrukcije više od 80 %);

(e) da je, u skladu s navedenim, i s obzirom na to da sjenice nisu, u konačnici, navedene u Tarifi te da je, prema onome što je navedeno, riječ o proizvodu koji se sastoji od različitih materijala i koji je izrađen od različitih komponenti, predmetno razvrstavanje trebalo navodno obaviti u skladu s Općim pravilima kombinirane nomenklature na temelju koje „mješavine, složenu robu koja se sastoji od različitih materijala ili je izrađena od različitih komponenti i proizvode pripremljene u setovima za pojedinačnu prodaju, [...] razvrstava se kao da se sastoji od materijala ili komponente koja im daje bitnu značajku [...];

(f) da u ovom slučaju nije moglo biti dvojbi o tome da bitnu značajku daje konstrukcija, s obzirom na to da (f1) pokrov može biti različit (od tekstila, plastičnog materijala, bambusa, palminog lišća itd.), a da je (f2) trošak konstrukcije, prema onome što je navedeno, bio dominantno prevladavajući;

(g) da je stoga, primjenom navedenih Općih pravila trebalo zaključiti, u smislu koji se zagovara, da se (g1) sjenica sa željeznom konstrukcijom razvrstava pod tarifni broj 7308, a (g2) sjenica s aluminijskom konstrukcijom, pod tarifni broj 7610;

(h) da je isti zaključak trebalo izvesti i na temelju Uredbe (EU) br. 313/2011 u čijem je prilogu pojašnjeno da viša cijena jednog od materijala od kojeg je proizvod izrađen daje proizvodu osnovnu osobinu i određuje njegovo carinsko razvrstavanje;

(i) da se, s obzirom na argumentirane i dokumentirane tvrdnje, tuženi Carinski ured u pobijanim odlukama također pozvao na „Napomene s objašnjenjem Nomenklature carinske [orig. str. 5.] tarife (odsjek IX., tarifni broj 6306, točka (4))” kako bi utvrdio da je „proizvod posebno naveden u carinskoj tarifi” i time isključio primjenu navedenog „pravila 3. Općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature”, ali u praksi nije dokazao ni dokumentirao svoja utvrđenja, što nije mogao učiniti ni u teoriji s obzirom na to da u okviru navedenih Napomena s objašnjenjem nema napomena koje se odnose na poglavlje 63,

podbroj 06, a pogotovo ne na točku (4), jer se, naime, s tarifnog broja 6305 prelazi izravno na tarifni broj 6307;

(j) da se nije moglo smatrati korisnim, čak i da se dopusti sve prethodno navedeno, upućivanje na „Napomene s objašnjenjem švicarske Savezne carinske uprave” (u okviru kojih se u odsjeku IX., tarifni broj 6306, uistinu nalazi točka (4), kojima je pojašnjeno da su tim tarifnim brojem obuhvaćene: „sve [...] [n]adstrešnice [...], sredstva za zaklon itd., uključujući velike šatore (npr. cirkuske), vojne šatore, uključujući šipke i klinove itd.”, i to zbog toga što navedene Napomene sadržavaju i odjeljak koji se isključivo odnosi na tarifno razvrstavanje sjenica na temelju kojeg je, nakon pomnog ispitivanja razlika između „sjenica-šatora” (koje se sastoje od jednostavne konstrukcije sastavljene od šipki kao što su one za šatore i općenito pokrova od tkanine) i „sjenica-pergola” (koje se sastoje, poput one koje je uvezao tužitelj, od prave potporne konstrukcije kao nosivog elementa pokrova), potvrđen upravo zaključak koji se zagovara da se sjenice, na temelju pravila 3.(c) za tumačenje Harmoniziranog sustava (HS), neovisno o tome od kojeg je materijala izrađen pokrov, razvrstavaju pod tarifni broj 7308 ako je potporna konstrukcija izrađena od željeza, odnosno pod tarifni broj 7610, ako je potporna konstrukcija izrađena od aluminija.

5. Osparavajući tužbu, Carinski ured u svoju je obranu ponovio svoje razloge te je, osim toga, pojasnio:

(a) da su proizvodi o kojima je riječ bili iste vrste kao i proizvodi koji su prethodno uvezeni s drugom deklaracijom i koji su bili podvrgnuti fizičkoj provjeri kojoj se nije usprotivio carinski zastupnik koji je zastupao uvoznika;

(b) da propisi o reviziji utvrđenja, u dijelu u kojem predviđaju da Carinski ured „može” provesti obnovu postupka, propisuju da je obnova postupka samo fakultativna i da zbog toga nije obvezna;

(c) da se napomene s objašnjenjem švicarske Savezne carinske uprave na koje se upućuje (koje su kritički preuzete u odnosu na mogući *tertium comparationis*) ne mogu, u okviru prethodnog postupka, primjenjivati u okviru Zajednice.

6. Navodima u svoju obranu, društvo je osporavalo razloge Carinskog ureda te je u tu svrhu navelo:

[orig. str. 6.]

(a) da se ne može smatrati da činjenica da su proizvodi o kojima je riječ bili iste vrste kao drugi proizvodi koji su prethodno podvrgnuti fizičkoj provjeri u trenutku uvoza, isključuje provođenje revizije utvrđenja (u smislu da ga sprječava, a da za to nema ni pravila ni prakse, bilo na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini);

(b) da fakultativna mogućnost obnove postupka nije mogla poslužiti, u odnosu na zahtjev stranke, kao osnova za donošenje bilo kakve proizvoljne odluke

upravnog tijela, jer je riječ, u biti, o ovlasti/dužnosti na koju se primjenjuje odnosna obveza obrazloženja;

(c) da je svrha pozivanja na napomene s objašnjenjem švicarskog zakonodavstva bila samo pojasniti i potvrditi činjenične navode u skladu s kojima napomene s objašnjenjem kombinirane nomenklature EU-a koje je naveo Carinski ured nisu sadržavale niti jednu napomenu o tarifnom broju 6306, upravo kao što je to pojašnjeno u tužbi

6. U kontradiktornom postupku između stranaka, prvostupanjski sud, presudom br. 940/14/20156 od 25. veljače 2015., odbio je tužbu u cijelosti (i u biti prihvatio razloge tuženog Carinskog ureda) na temelju obrazloženja u skladu s kojim:

(a) carinski tarifni broj koji je izvorno dodijeljen, mogao se uistinu odnositi na uvezene sjenice, jer je bila riječ o tarifnom broju koji se odnosi na šatore i sredstva za zaklon;

(b) napomene s objašnjenjem švicarske Savezne carinske uprave na koje se poziva tužitelj, ne mogu se primijeniti na države članice Zajednice;

(c) uvezeni proizvodi bili su iste vrste kao drugi proizvodi koji su fizički pregledani u trenutku uvoza i za koje je utvrđeno da im se može dodijeliti tarifni broj 6306120000.

7. Protiv navedene odluke porezni obveznik podnio je žalbu u kojoj navodi da je odluka u cijelosti pogrešna i zahtijeva njezinu preinaku.

8. Posebnom žalbom, podnesenom u roku i u odgovarajućem obliku, isto društvo također je pobijalo presudu br. 2413/11/2015 od 26. veljače 2015., kojom je u sličnom sporu Općinski porezi sud donio odluku, u biti sličnog i podjednako odbijajućeg sadržaja.

9. Posebnom žalbom Agencija za carine i monopole pobijala je pak presudu br. 3675/10/2015 od 15. lipnja 2015., kojom je u istovjetnom slučaju isti Općinski porezi sud, u drukčijem sastavu, međutim, prihvatio tužbu društva.

[orig. str. 7.]

10. U kontradiktornom postupku između stranaka, na javnoj raspravi od 29. rujna 2017., odlučivalo se, na temelju ponovno iznesenih zaključaka stranaka, u predmetima koji su spojeni radi donošenja zajedničke odluke.

Obrazloženje odluke

1. Navedene tužbe, s obzirom na to da su povezane očitim subjektivnim i objektivnim razlozima, trebaju odsad biti spojene u svrhu donošenja zajedničke i ujednačene odluke, jer se odnose na rješavanje istovjetnih činjeničnih i pravnih pitanja.

2. Sudsko vijeće, nakon što je izvršilo cjelokupan uvid u navedene tužbene razloge obje strane, napominje da se pitanja koja mora ocijeniti odnose na:

(a) s jedne strane (u formalnom/postupovnom smislu), na pristup, na zahtjev stranke, reviziji utvrđenja koji je upravno tijelo (u odnosu na dvije odluke koje su predmet tužbe, s kojima se ne slaže presuda protiv koje je Carinski ured podnio žalbu) odbilo na temelju dvostrukog utvrđenja, da je, u jednom pogledu, riječ samo o mogućnosti (koja kao takva ne podliježe nadzoru zbog njezina neprovođenja ili odbijanja provođenja), i u drugom pogledu, da taj postupak nije dopušten zbog činjenice, koja predstavlja prepreku, da je za proizvode jednake vrste utvrđeno da im se može dodijeliti tarifni broj 6306120000, na što nije podnesen prigovor.

(b) s druge strane (u materijalnom smislu), tarifni broj koji je izvorno dodijeljen opravdan je na temelju izjednačavanja sjenica i „šatora i sredstava za zaklon”.

3. S obzirom na prvo stajalište, treba napomenuti, u pogledu proširenja rezultata provjere proizvoda koji su bili podvrgnuti ranijoj carinskoj provjeri, da sudska praksa Zajednice (zadnje Sud Europske unije, 27.2.2014., u predmetu C-571/12) smatra da je ta mogućnost opravdana „kad je ta roba istovjetna, što je na samom sudu koji je uputio zahtjev da provjeri”.

Konkretno, „[u]tvrđivanje istovjetnosti robe može se temeljiti ponajprije na provjeri trgovačkih isprava i podataka koji se odnose na uvozne ili izvozne radnje u vezi s tom robom ili na naknadne trgovačke radnje u koje je ta roba bila uključena, a osobito na temelju podataka koje je deklarant pružio na carini, prema kojima ta roba dolazi od istog proizvođača i ima naziv, izgled i sastav istovjetan onoj robi koja je bila predmetom ranijih carinskih deklaracija”.

[orig. str. 8.]

Što se tiče revizije utvrđenja, ona je uređena člankom 11. stavkom 1. Decreta legislativa n. 374/1990 (Zakonodavna uredba br. 374/1990), u skladu s kojim Carinski ured „može pokrenuti reviziju utvrđenja koje je postalo konačno, čak i ako je roba na koju se ta revizija odnosi ostavljena na slobodno raspolaganje subjektu ili je već izašla iz carinskog područja”.

Osim toga, u skladu sa člankom 78. stavicama 1. i 2. Uredbe EEZ br. 2913/199[2] (naslovljenim „Naknadna provjera deklaracija”) „[c]arinska tijela mogu, po službenoj dužnosti ili na zahtjev deklaranta, izmijeniti deklaraciju nakon puštanja robe” i „radi utvrđivanja točnosti podataka navedenih u deklaraciji, provjeriti trgovačke isprave i podatke koji se odnose na uvozne ili izvozne radnje u vezi s tom robom ili naknadne trgovačke radnje u koje su te robe uključene”.

Također, članak 11. stavak 5. navedene Zakonodavne uredbe br. 374/1990 predviđa da „[k]ada se na temelju revizije utvrđenja netočnosti, propusti ili pogreške u odnosu na elemente na kojima se utvrđenje temelji, ured donosi

odgovarajući ispravak i izvješćuje subjekta na kojeg se to odnosi dostavljanjem ad hoc rješenja”.

Odredba je u skladu s člankom 78. stavkom 3. Uredbe EEZ 2913/1992, koji određuje da „[a]ko se revizijom deklaracije ili naknadnom provjerom utvrdi da su odredbe, koje uređuju određeni carinski postupak, bile primijenjene na temelju netočnih ili nepotpunih podataka, carinska tijela [...] poduzimaju potrebne mjere da bi se slučaj, sukladno novim raspoloživim podacima, uredio”.

4. Carinski ured tvrdi da je pravilno primijenio navedene propise kada je odlučio da neće prihvatiti zahtjev za obnovu postupka koji je podnijela stranka, na temelju pretpostavke da ona nije dostavila nijedan novi činjenični dokaz iz kojeg bi se mogao izvesti zaključak o postojanju netočnosti, propusta ili pogrešaka u odnosu na elemente na kojima se temelji utvrđenje (u tu svrhu navodno nisu dovoljne fotografije koje su izvađene iz kataloga proizvoda koji su ocarinjeni prethodnih godina bez prigovora).

Suprotno tomu, stranka tvrdi:

- (a) da, za potrebe postupka obnove, navedeni propisi zahtijevaju samo da je utvrđenje pravomoćno i da nije protekao rok zastare (od tri godine), te da u njima nema upućivanja kojim se isključuje mogućnosti obnove zbog načina na koji je utvrđenje provedeno (automatskom provjerom, provjerom dokumentacije, provjerom proizvoda);
- (b) da, zbog toga, činjenica da je provjera prethodno provedena ne predstavlja prepreku za reviziju utvrđenja.

[orig. str. 9.]

5. Čini se da je prethodna točka odlučujuća i da je preduvjet za rješavanje spora jer je, ovisno o slučaju, prvostupanjski sud (među ostalim na temelju neusklađene i različite *ocjene*) smatrao da je pravni lijek obnove postupka dostupan ili isključen, nakon što su, kao u ovom slučaju, proizvodi bili podvrgnuti fizičkoj provjeri u trenutku uvoza, na koju nije podnesen prigovor.

S obzirom na to da je zbog različitih ocjena riječ o pitanju koje uključuje tumačenje europskog zakonodavstva, čini se primjerenim, u skladu s člankom 267. UFEU-a, uputiti predmete o kojima je riječ Sudu Europske unije kako bi odgovorio na sljedeće prethodno pitanje:

„Sprječava li fizička provjera robe koja je izvršena u trenutku njezina uvoza pokretanje revizije utvrđenja iz članka 78. Uredbe EEZ br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice?”

6. Dodatna sporna stajališta, čije je moguće ispitivanje podređeno pozitivnim odgovorom na postavljeno pitanje, bit će predmet naknade ocjene o meritumu spora.

[*omissis*]

[*omissis*] [prekid postupka i upute tajništvu] [*omissis*] 29. rujna 2017.

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT